

DIRİLİŞ POSTASI

İçişleri Bakanlığı'ndan ... ke gel gese

23 Eyl 2016 - 16:49 - [Gündem](#) G: 22 Oca 2021 - 15:34

Yeni FETÖ'ler çıkmaması için analiz ve tedbirler gerekli (3)

ABONE OL

Google News

YÜCEL OĞURLU Türkiye'de çağın en büyük PR ve tanıtım çalışması olarak "beyaz yalanlarla" başlayıp algı yönetimleriyle profesyonel kitle psikolojisi yö...

YÜCEL OĞURLU

Türkiye'de çağın en büyük PR ve tanıtım çalışması olarak "beyaz yalanlarla" başlayıp algı yönetimleriyle profesyonel kitle psikolojisi yönetimine kalkışan ve son ana kadar bunda ciddi ölçüde başarılı olan bir kitlenin yukarıdan aşağıya bütün üyelerinin bu örgütlenme ve ilişkiler yumağını bildiğini zannetmiyorum. Örgütün parçası olan çoğu kimse nabzına göre şerbetlenerek ve büyük bir "fanus" içine alınarak oyun sahnesinin içerisinde tutuldu. Her zaman söylenmese de **Örgütün içinde olmanın "dünya ve ahiret" için kurtuluş beyyinesi olacağı zihinlerine işlendi.**

Tek tek bakıldığında gayet iyi, güler yüzlü ve ahlaklı görünen ancak, kitle olduğunda grubun tamamında var olan mütekebbir bir "seçilmişlik" algısı içinde canavarlaşabildiğini ve bir grup psikozu yaşandığını söylemek gerekiyor. Oy oranı %1'lerle ölçülse de bürokrasiye her seviyede yerleşerek özgül ağırlığı hak ettiğinden onlarca kat fazla bir örgütlenme göze çarpıyor. Bu açık oransızlığın, Türkiye demokrasisi ve Türkiye'deki dindar, milliyetçi, solcu, alevi vs. kesimler lehine

olmadığı oldukça bariz.

Peki bu örgütlenmenin ilk bakışta zannedildiği gibi ülkedeki dindarlar lehine olduğunu söylemek mümkün mü? Bu örgüt hâkim olduğu alanlarda kendisi dışında hiçbir grup veya kimseye bürokrasi, üniversiteler ve hatta ticari sahada bile hayat hakkı tanımamıştı. Açık ayete rağmen (Maide 87) örgüte destek verip vermemesine bakarak yanyana iki esnaftan birinin malının kolaylıkla helalden harama çıkarılabildiği; hâkim oldukları yerlerde doğrudan veya dolaylı müdahalelerle kamu görevlilerinin komisyon üyelikleri gibi en basit görevlere bile girişlerine mani oldukları; kendilerinden olanların önünü her türlü meşru veya gayri meşru yollarla açtıkları; bürokrasi içinde yükselmeler konusunda **hak, hukuk veya haksızlık gibi temel değer ve ahlaki ilkeleri örgütün ilerlemesine engel olan bir "adalet takıntısı" olarak gördükleri**; grubun topyekun "ahlak abidesi" olduğu, eğer bir hata veya ahlaksızlık varsa "şahıslara takılmamak" gerektiği; başkalarının hatalarının ise mercek altına alınarak dedikodu, her türlü basın-yayın aracı kullanarak kasten "şuyuu"na yol açıldığı; "Birbirinizin gizli şeylerini araştırmayın..." açık ayetine rağmen mahrem olanları ortaya dökmeyi, arşivlemeyi ve zamanı geldiğinde şantaj olarak kullanmayı hiçbir İslami veya ahlaki ilkeyle bağdaştırmak mümkün değilken tevillerle ve zorlama yorumlarla insanları buna ikna edebiliyorlardı. Belki de çıkarları veya saflıkları dolayısıyla ikna olabiliyorlardı.

Herkesin bilip gördüğünden çok daha fazlasını önceden biliyor olmak gibi `ayrıcalıklı olma hissi`, bir süre sonra psikopatik durumlar da ortaya çıkarabiliyor. Bu gruptan bir esnafın, tahminimce elden elden gelen notlar veya kulaktan kulağa aktarılan bilgiler üzerinden öğrendikleriyle, uluslararası politika ve devletlerarası hukuk üzerine baştan sona yanlış bilgileri nasıl da inanarak savunduğunu ve karşısındakileri cehaletle suçladığına şahit olmuşum. Belki bu insanlardan bir kısmı ilahi kaynaklı zannettikleri bilginin "istihbari" olduğunu şimdi anlamış olabilirler. Yine, bol diplomalı bir akademisyenin, başlarındaki kişinin sadece âlim değil, çok büyük bir şair de olduğuna, bir diğerinin ise o kişinin bir defada 500 defa sınav çektiğine; yine bir akademisyenin "abilerinin" Orta Afrika'da bir ülkeyi tamamen İslam'a çevirdiğine başka hiç bir kaynak, bilgi, araştırma ve hüccete ihtiyaç duymadan inanabildiklerine hayretle tanık olmuşum.

Sosyo-ekonomik boyutuyla değerlendirildiğinde çoğunluğu muhafazakâr veya milliyetçi ailelerden gelen ülkenin başarılı çocuklarının zihin dünyalarının "sahabe hayatından" çarpıcı örneklerle başlayarak bugün nerelere taşındığını görebiliyoruz. Bu ailelerin hayatlarından İslam'a dair ne varsa yavaş yavaş ve ikna ederek çıkarma sonucuna Türkiye'de hiçbir sol veya Kemalist grup ulaşamazdı. Sözde uzun vadeli İslami hedefler için, İslam'a dair günlük pratiklerden, sembol veya şiarlardan (selam gibi) uzak tutarak onların görünürlüğünü ve toplum hayatındaki izlerini gönüllü olarak kaldırmış oldular. İnsan, kaynak, beyin gücü israfının boyutları başlıbaşına diğer bir makale konusu...

Ahlaklı insan yetiştirme iddiasının bir süre sonra birçok benzer yapıdaki gibi "bizden olan ama daha az ahlaklı" insan tercihinin dönüştüğünü; yalanın, hilenin, yolsuzluk ilişkilerinin her ne pahasına olursa olsun `hizmet etme` adıyla İslami yapılara monte edildiğini gördük. "Bataklıklarda üzerlerinden diğerlerinin geçmesi için Alman tankları" olmaya ve bunun için de "dünya ve ahiretlerinden fedakârlık" yapmaya ikna edilen zeki ve fedakâr nesiller ortaya çıkarılırken hiç kimse bunun hangi temel dini referanslara dayandırılabilirliğini sorup sorgulamadı bile. Başkalarının sizin adına düşünmesine cevaz vermeyen, vahyin emriyle herkesi kendi alanından ve işinden sorumlu tutan, onlarca defa düşünmeye teşvik eden ayetlerle çelişme veya onları yok sayma pahasına gözleri kapamak sosyal hayatta üyelerinin iyi niyetlerinin sömürsü üzerine başlayan talihsiz ve geri dönüşü olmayan yaralar açmış oldu. Öğrencilerime öteden beri tavsiye ettiğim Eric Hoffer'in 'Kesin İnançlılar' kitabını, bütün bunları ne adına ve nasıl göz yumularak yapıldığını anlama adına okuyucularımıza da tavsiye ediyorum.

Siyer`den onlarca örnekle “mutlak itaati” değil, düşünme, danışma (meşveret), dayanışma ve doğru olanda yardımlaşmayı emreden bir dinden; kalitesi ne olursa olsun sadece kendisinden olan kişiyle dayanışmayı öngören bir anlayış çıkarmak nasıl oldu da sorgulanmadan kabul görüp toplumun her kesimini sardı. Emaneti ehline teslim etmeye dair hadisler ve örnekler orta yerde apaçık dururken bunun yerine hiyerarşik üstünün ‘bir bildiği vardır’, ‘biz bilmeyiz, görmeyiz büyükler görür’, ‘bir hikmeti vardır’, ‘biz hüsn-ü teville memuruz’ gibi klasik sığınak ve bahaneler oluşturarak soru çalma/verme, kendinden olmayanın sicilini bozma, kendinden olanın önünü açmak için başkalarına farklı iftiralar atmayı (yerine göre radikal, şeriatçı, komünist, kafatasçı, mason, alevi, ahlaki zaaf vs...) meşru görürken İslam`ın iftirayı 2. sıradaki büyük günahlardan gördüğünü hiç dikkate veya ciddiye almaya gerek görmedikleri bir noktaya gelmeleri çok üzücü.

Hatta bu tür yapıların, zarar verdikleri insanlar için tevil yaparak, “dünyada çektikleri yerine” öbür tarafta mükafatlandırılacakları gibi `Allah`ın yerine de geçerek karar vermeye` çalışmaları da hayret vericidir. **İnsanları bu kıvama getirene kadar zaman içinde ikna etmek ve grup seçilmişliği/yanılmazlığı ve ayrıcalıklılığına ikna etmenin ayrıca sosyolojik bir fenomen olarak başlıbaşına incelemeye muhtaç olduğunu söylemek gerekir.**

Oluşturdukları hiyerarşik yapıda üstündeki kişiye mutlak itaati, ‘savaş hiledir’ denilen ve Siyerde bir defa kullanılan bir usulü, hayatın her aşamasına taşımayı meşrulaştıran ve ülkedeki bütün diğer insanları bu hilenin muhatabı olarak görebilen; çalınan tek bir ÖSYM sorusuyla sınava giren 2 milyon insanın tercihlerini, yaşayacakları şehirleri ve hayatlarını değiştirmeyi meşru gören ve bütün bunların üzerinde, savaşın ve hilenin bir parçası olarak tevil geliştirebilen bir anlayışa gerçekten tehlikeli bir boyut kazanmıştı.

Tek tip yayın propagandasına tabi kalma, tartışma ve eleştiri kültürünün olmaması, mutlak itaat kültürü gibi yanlış metotlar gerçek bir bireysel gelişmeyi tamamen yok eden bir anlayış oluşturdu. Bu veya benzeri bütün yapıların ortak açmazı olarak içinde kalınan “Fanus”tan çıkmayı engellemek üzere oluşturulmuş “sürüden ayrılanı kurt yiyeceği” veya ayrılanın “istifa ettirilerek” ahiretini kaybedeceği imalarıyla kitle psikolojisi ele geçirilmiş oluyordu. Kişilerin, grup dışına çıkarsa yok olacakları korkusu veya kendini değersiz hissetme veya hissettirme gibi psikolojik baskı oyunları ile grup içinde tutma, örgütlü yapıların çoğunda uygulanan ortak metotlar. Hâlbuki, ister çağdaş kriterlerle isterse İslami ölçülerle tartılsın, ferdin değeri, yükümlülük, sorumluluk ve ceza-mükâfat usulleri gruba değil, tamamen şahsa sıkı sıkıya bağlı makyaslarla ölçülebilir.

Yeni gidilen her yerde yaşlı bir kadının gidenleri karşıladığı ve güya rüyasında Peygamberimizi görüp “kardeşlerimi karşılayın” dediği gibi benzeri grup menkıbelerini ve **grup mitolojisini üreterek buna inanmak mistik, mitolojik ve ezoterik bir gönüllü büyülenmenin ikna edici araçlarını oluşturur.**

Yukarıda ifade etmeye çalıştıklarımın çoğu herkesle paylaştığım yaklaşık 20 yıllık tespitlerim... **Peki, bu ve benzerleri karşısında doğru, değerlerimize uygun ve hakkaniyete uygun şekilde neler yapılması gerektiğini uzun uzadıya konuşmak gerekmiyor mu?** Bu konuya bir sonraki yazımızda gireceğiz.

#

Yorum yaz

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar
Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır
[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

